

دومین همایش ملی دستاوردهای علوم ورزشی و سلامت

دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز
The 2nd National Congress on
Sport & Health Science Achievements
Ahvaz Jundishapur University of Medical Sciences

خوزستان - اهواز
www.confshir.com

تأثیر مصرف شیر بر وضعیت رهیدراسیونی و عملکرد استقامتی بعداز دهیدراسیون ناشی از فعالیت تناوبی در گرما در مردان جوان سالم

سعید رمضانی^۱، فاطمه شب خیز^۲، زینب فیروزه^{۳*}

۱. دانشجوی دکتری فیزیولوژی ورزش، گروه تربیت بدنی علوم ورزشی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

۲. دانشیار فیزیولوژی ورزش، گروه تربیت بدنی علوم ورزشی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

۳. دانشجوی دکتری فیزیولوژی ورزش، گروه تربیت بدنی علوم ورزشی، دانشگاه حکیم سبزواری، سبزوار، ایران (*نویسنده مسئول).

*Email: (zfirozeh@yahoo.com)

چکیده

زمینه و هدف: رهیدراسیون مناسب برای ورزشکاران زیادی به ویژه شرکت کنندگان در جلسات متعدد روزانه و ورزش‌های با طبقه‌بندی وزنی، مهم است. این مطالعه به منظور تعیین اثر مصرف شیر و نوشیدنی ورزشی بر رهیدراسیون و بهبود عملکرد استقامتی به دنبال اجرای فعالیت تناوبی در گرما، در مردان جوان سالم انجام شد.

روش کار: در این مطالعه شبه‌تجربی ۱۰ مرد جوان سالم (24 ± 2 سال) پروتکل آزمایشگاهی را در سه نوبت جداگانه با فاصله یک هفته و با مصرف نوشیدنی شامل آب، شیر و نوشابه ورزشی اجرا کردند. نوشیدنی‌ها، در چهار نوبت، یک ساعت بعد از ورزش دهیدراته کننده مصرف گردید. فعالیت تناوبی روی چرخ کارسنج برای دستیابی به کاهش وزن $1/8$ درصد توده بدنی انجام شد. مقدار مصرف هر نوشیدنی 150 میلی‌لتر کاهش وزن طی دهیدراسیون بود. نمونه‌های ادرار در ۶ مرحله (قبل ورزش، بعد ورزش، بعداز مصرف نوشیدنی و هر یک ساعت طی ریکاوری) جمع‌آوری شد. 10 دقیقه بعد از پایان ریکاوری 3 ساعته یک تست عملکرد استقامتی با شدتی معادل 70 درصد حداقل اکسیژن مصرفی تا درمانگی ارادی در شرایط دمایی تست اول روی تردیمیل انجام شد. ضربان قلب و میزان درک تلاش هر 5 دقیقه و انتهای فعالیت ثبت شد.

یافته‌ها: وزن مخصوص ادرار قبل ورزش، بین مصرف شیر، نوشابه ورزشی و آب اختلافی نداشت ($p > 0.05$). حجم کل ادرار در گروه مصرف کننده شیر، به صورت معناداری در مقایسه با گروه‌های نوشابه ورزشی و آب کاهش داشت ($p = 0.001$). در پایان مطالعه تعادل خالص مایع گروه مصرف کننده شیر در مقایسه با نوشابه ورزشی و آب به طور معناداری مثبت بود ($p = 0.03$). زمان فعالیت تا درمانگی در تست ظرفیت ورزشی، با شدت 70 درصد حداقل اکسیژن مصرفی در گروه مصرف کننده شیر نسبت به نوشابه ورزشی به طور معناداری بیشتر بود ($p = 0.01$).

نتیجه‌گیری: شیر کم چرب نسبت به نوشابه ورزشی و آب، محلول رهیدراسیون موثرتری ارزیابی شد.

کلیدواژه‌ها: عملکرد استقامتی، دهیدراسیون، رهیدراسیون، شیر، نوشابه ورزشی